

Griffienummer: 109/12.

Notitienummer: 66.L3.5733-07.

Datum vonnis: 31.1.2012.

De Rechtbank van Eerste Aanleg van het Arrondissement Tongeren zitting houdende in Correctionele Zaken, 11^e Kamer, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN ZAKE

A. HET OPENBAAR MINISTERIE :

200ex12.

B. COLLEGE van BURGEMEESTER en SCHEPENEN van de Stad , met

- eiser in herstel - bij tussenkomst ter zitting van 3.12.2011 en vertegenwoordigd door Mter. loco , advocaten te tegen de beklaagde, hierna vermeld.

TEGEN

201ex12.

, geboren te op en wonende te

Verdacht van :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld, aangeplakt, rondgedaald of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Te

op de percelen aldaar gelegen te gekadastreerd als eigendom van dewelke het betreffend pand verhuurde vanaf 02.03.2007 aan

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par.1, 146, 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

als huurder - bouwheer, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hiernavermelde handelingen, werken of wijzigingen, zoals bepaald bij artikel 99 te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden, in casu op niet nader te bepalen datum tussen 02.03.2007 en 26.09.2007, handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in art. 99 van het Decreet van 18 mei 1999, te hebben uitgevoerd, in niet-ruimtelijk kwetsbaar gebied nl.:

- Wijzigen van het uitzicht van het gebouw, in die zin dat op de gelijkvloerse verdieping de bestaande vitrine verwijderd werd, waardoor een open handelsruimte gecreëerd werd.

- Wijzigen van de bestemming, het gebruik van een handelspand afwijkend van de normale verplichte avondsluiting zijn overeenkomstig het besluit van de gemeenteraad van 28.12.2004 onderworpen aan een stedenbouwkundige vergunning ten einde de bestemming van het gebruik ervan te wijzigen.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor

De 23.9.2010.

Ref:

Kosten: 135,48 euro.

De Bewaarder a.i.

(get.)

Gehoord in openbare zitting de voordracht van de zaak ;

Gehoord Mter. , advocaat te in zijn eis namens de eiser in herstel, het COLLEGE van BURGEMEESTER en SCHEPENEN van de Stad
Gezien de ter zitting neergelegde besluiten en stukken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering en gezien het bevel tot dagvaarding ;

Gehoord Mter. loco Mter. , advocaten te in haar verdedigingsmiddelen namens de beklaagde, dewelke zij ter zitting vertegenwoordigde.

Gezien de ter zitting neergelegde 2° vervangende synthese besluiten.

Allen gebruikten de Nederlandse taal ;

Beoordeling

1.

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor van de bevoegde Hypotheekbewaarder zodat de strafvordering ontvankelijk is.

2.

Aan beklagde wordt ten laste gelegd dat hij, zonder te beschikken over een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning en in strijd met de bestaande vergunning van 15.03.1993 het door hem gehuurde pand, gelegen te heeft veranderd in een open handelsruimte die wordt uitgebaat als automatenwinkel.

De inbreuk staat vast op grond van de vaststellingen verricht tijdens het vooronderzoek (zie P-V's en foto's). Beklaagde betwist niet dat hij de vitrine van het handelspand op het gelijkvloers heeft verwijderd, en dat er een open, permanent toegankelijke ruimte met automaten werd geïnstalleerd. Hierdoor werden zowel het uitzicht van het gebouw als de bestemming ervan gewijzigd zonder dat er vooraf een stedenbouwkundige vergunning werd bekomen, en werd er tevens afgeweken van de voorwaarden en plannen behorende bij de op 15.03.1993 afgeleverde vergunning.

Met betrekking tot de bestemmingswijziging wordt gewezen op het besluit van de gemeenteraad van d.d. 20.12.2004 dat de verplichting oplegt om een stedenbouwkundige vergunning te bekomen voor het wijzigen van de bestemming van een handelszaak wanneer deze afwijkt van de normale verplichte avondsluiting zoals bepaald in de wet van 24.07.1973.

Beklaagde bewijst niet dat het pand voordien ook reeds als permanent toegankelijke automatenwinkel werd uitgebaat. Tengevolge van de ingrepen van beklagde werd de toegankelijkheid van de handelszaak verruimd op een wijze die afwijkend is ten opzichte van de normale wettelijke avondsluiting (tussen 20 uur en 5 uur 's morgens). Dergelijke wijziging kon alleen mits het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning. Beklaagde heeft dergelijke vergunning niet aangevraagd alvorens hij in het pand een automatenwinkel is beginnen uitbaten. Als normaal zorgvuldige handelaar had hij de plicht om zich te bevragen over de toepasselijke wetgeving en vergunningsvereisten alvorens wijzigende werken uit te voeren. Hij kan zich derhalve niet beroepen op dwaling in rechte.

De vergunningsplicht in zake de hierboven besproken bestemmingswijziging vloeit rechtstreeks voort uit het besluit van de gemeenteraad d.d. 20.12.2004, dat tot op heden gehandhaafd blijft. Het is voor de beoordeling van onderhavig dossier dan ook irrelevant hoe de vergunningsvoorschriften onder gelding van de nieuwe Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening luiden.

De periode van de tenlastelegging werd terecht bepaald op "tussen 02.03.2007 en 26.09.2007", zijnde vanaf de ingebruikname van het pand door beklagde ingevolge huurcontract d.d. 02.03.2007 en tot aan de eerste vaststelling verricht door de lokale politie (stuk 1 fardes IV van het strafdossier). Er wordt opgemerkt dat de tenlastelegging enkel tot voorwerp heeft de uitvoering van werken die het uitzicht en de bestemming van het pand hebben gewijzigd, en niet de instandhouding van deze wijzigingen.

Het feit dat beklagde achteraf (d.i. na de in de dagvaarding geïndiceerde periode) een nieuwe vitrine geplaatst heeft is irrelevant voor de beoordeling van de tenlastelegging. Uit de door beklagde bijgebrachte stukken blijkt immers dat er op 14.10.2009 een offerte voor een nieuwe vitrine werd afgeleverd en dat de nieuwe vitrine pas in juli 2010 effectief geplaatst werd, zijnde meer dan 3 jaar na het verwijderen van de oude vitrine. Er is dus geen sprake van een loutere en onmiddellijke vervanging.

Aangezien het vervolgte feit een wanbedrijf betreft waarvoor de verjaringstermijn 5 jaar bedraagt, en gelet op de periode waarop de tenlastelegging betrekking heeft, kan er bezwaarlijk sprake zijn van het bereiken van de verjaring voor de dagvaarding.

De schuld van beklaagde aan het hem ten laste gelegde feit staat vast.

3.

Rekening houdende met de aard van het misdrijf en met het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagde (afwezigheid van correctionele veroordeling), wordt hij veroordeeld tot een geldboete van 250,00 euro, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op 1375 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Aangezien beklaagde vroeger nog geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen, wordt hem de gunst van het uitstel van de strafuitvoering toegekend voor de helft van de opgelegde geldboete (125,00 €).

Dit voordeel zal voor hem een bijkomende aansporing zijn om in de toekomst de wet strikt na te leven, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan verloren gaan.

Beklaagde wordt gedurende 3 jaar op de proef gesteld.

4.

De door het College van Burgemeester en Schepenen van de stad op 27.05.2011 neergelegde herstellvordering gaat gepaard met een voorafgaand concludend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid d.d. 06.05.2011.

Beklaagde (evenals de eigenares van het pand) werd door de Hoge Raad bij aangetekend schrijven van 18.03.2011 verwittigd dat hij een schriftelijke nota kon indienen, doch heeft aan dit verzoek geen gevolg gegeven. Zijn rechten van verdediging werden derhalve gerespecteerd.

De herstellvordering kan enkel gegrond verklaard worden in de mate dat ze aansluit bij de in de dagvaarding genoemde en alhier bewezen verklaarde feiten. Vermits het Openbaar Ministerie geen vervolging heeft ingesteld wegens het aanbrengen van een lichtgevend reclamebord, kan de verwijdering ervan niet bij wijze van herstelmaatregel worden opgelegd. Voor het overige komt de herstellvordering gegrond voor. De rechtbank treedt de uitvoerige motieven ter zake van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid bij.

De termijn waarbinnen de herstelwerkzaamheden dienen te worden uitgevoerd wordt bepaald op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis.

*****

Gezien de artikelen hierna vermeld, door de Voorzitter ter zitting aangeduid:

Wetboek van rechtspleging in strafzaken: art. 194, 185.

Strafwetboek : art. 40, 66.

Art. 1, 2, 99, par.1, 146, 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999.

Art. 99 van het Decreet van 18 mei 1999.

Art. 8 van de Wet van 29.6.1964 gew. bij art. 4 van de Wet van 10.2.1994.

Wet 1/8/1985 art. 29 - KB 18/12/1986 - gew. Wet 24/12/1993 art. 1, 2° - KB 19/12/2003

KB 28/12/1950 art. 91, 2° lid - gew. KB 23/12/1993 art. 1 - gew. KB 11/12/2001 - gew. Wet 22/04/2003

Wet 5/03/1952 art. 1 - gew. Wet 24/12/1993

Wet van 15.6.1935: art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41.

OM DEZE REDENEN:

De Rechtbank, uitspraak doende op tegenspraak.

Verklaart beklagde schuldig aan het hem ten laste gelegde feit zoals omschreven in de dagvaarding en veroordeelt hem tot een geldboete van 250,00 euro, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op 1375 euro of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand.

Gelast gedurende drie jaar vanaf heden het uitstel van de strafuitvoering wat betreft de heft van de opgelegde geldboete, zijnde 125 euro, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op 687,50 euro of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Verplicht beklagde bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985, gewijzigd bij de Wet van 22 april 2003, het K.B. van 19 december 2003, het K.B. van 31 oktober 2005 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 28 december 2011, tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen en alzo gebracht op 150,00 euro, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan beklagde overeenkomstig artikel 91, tweede lid van het KB van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vergoeding op van 31,28 euro.

Veroordeelt beklagde tot de strafkosten, deze tot op heden begroot op 220,23 euro.

Verklaart de vordering van de eiser in herstel, het College van Burgemeester en Schepenen van de stad ontvankelijk en grotendeels gegrond.

Veroordeelt beklagde bij wijze van herstelmaatregel tot het uitvoeren van de volgende aanpassingswerken aan het gebouw gelegen te kadastraal gekend onder _____ (eigendom van _____):

- het verwijderen van de huidige vitrine en het plaatsen van een nieuwe vitrine en toegang tot het pand volgens de vergunning afgeleverd op 15.03.1993;
- de reorganisatie van het gelijkvloers zodat de toegang wordt hersteld naar de bovenliggende appartementen volgens de vergunning van 15.03.1993;
- het herstel naar een bestemming die overeenkomt met de normale verplichte sponde-sluiting bepaald in de wet van 24.07.1973 artikel 2,a+b, waarbij wordt voldaan aan de gemeentelijke steden-bouwkundige verordening betreffende vergunningsplichtige bestemmingen en bestemmingswijzigingen.

Zegt dat deze aanpassingswerken dienen uitgevoerd te worden binnen de termijn van één jaar nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde is getreden.

Zegt voor recht dat bij gebreke aan tijdige uitvoering van de herstelwerken door beklagde, de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklagde.

Veroordeelt voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan binnen de gestelde termijn, tot betaling van een dwangsom van 25,00 euro per dag. Zegt dat de dwangsom slechts kan verbeuren na voorafgaande betekening van het vonnis.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis, dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklagde bevat alsook de vermelding van de Rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand te stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding werd gemaakt van de dagvaarding.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting: de eenendertigste januari tweeduizend en twaalf.

Alwaar aanwezig waren:

Mevr. _____, alleenzettelend Rechter,
Dhr. _____, Eerste Substituut Procureur des Konings en
Michel _____, e.a. opsteller bij deze Rechtbank,
saaug. griffier (cfr. art. 329 GW.).